

KOMMUNERNES LANDSFORENING
 GYLDENLØVESGADE 11 . 1600 KØBENHAVN V
 TELEFON (01)122788 . TELEADR. STADCENTA

Bilag 2.

Den 1. december 1977.

Ministeren for skatter og afgifter har den 15. november 1977 fremsat forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (fradrag for isolering af ejerboliger).

Landsforeningen lægger vægt på, at den konsulentordning, der er omtalt i lovforslagets § 2, kan anvendes ved administrationen af loven, således at kommunerne – i det omfang de ønsker at kræve konsulenterklæring – kan lægge denne til grund ved kommunens forhåndsgodkendelse af ansøgningen.

Landsforeningen har under forberedende drøftelser om lovforslaget forudsat, at der i en senere bekendtgørelse ville kunne fastsættes regler, hvorefter kommunerne kunne gøre godkendelse af en udgift som fradragsberettiget afhængig af, at der forelå en attest fra en konsulent.

Af bemærkningerne til § 2 i lovforslaget fremgår det imidlertid, at det alene er tanken i bekendtgørelsen at fastsætte regler, hvorefter konsulenter *kan* stilles til rådighed for dem, der ønsker at gøre brug af fradragsordningen.

Landsforeningen skal på denne baggrund henstille til folketingets udvalg for skatter og afgifter, at det i bemærkningerne til lovforslagets § 2 præciseres, at kommunerne – i overensstemmelse med principperne i statstilskudsordningen til energibesparende foranstaltninger vedrørende bygninger – kan stille krav om energikonsulenterklæring som betingelse for ydelse af fradrag, således at man kombinerer konsulentordningens energibesparende effekt med en forenkling af den kommunale administration af ordningen.

Såfremt kommunerne *ikke* vil kunne støtte sig til konsulenterklæringer ved ordningens administration, vil forhåndsgodkendelsesproceduren blive betydeligt tungere at administrere, hvilket efter Kommunernes Landsforenings opfattelse må føre til, at spørgsmålet om rimeligheden af den foreslåede kommunale forhåndsgodkendelsesordning tages op til fornyet overvejelse.

Baggrunden for forhåndsgodkendelsesproceduren må antages især at være dels hensynet til effektiv udnyttelse af energiinvesteringerne, dels hensynet til borgeren, der gennem forhåndsgodkendelsen skulle opnå en rimelig sikkerhed for fradragets godkendelse ved ligningen.

Forhåndsgodkendelsesproceduren giver imidlertid kun energimæssig effekt, hvis der til forhåndsgodkendelsen er knyttet en konsulentgennemgang af ejendommen. En kommunal forhåndsgodkendelse uden en konsulentgennemgang vil alene kunne have karakter af en *formel* kontrol af, at det ansøgte arbejde *efter ansøgningen* er omfattet af positivlisten m. v.

Såfremt forhåndsgodkendelse gives uden konsulenterklæring vil ordningen næppe heller give skatteyderne sikkerhed for deres fradrag, idet der efterfølgende under alle omstændigheder må foretages en kontrol.

Efter landsforeningens opfattelse bør man på denne baggrund opgive forhåndsgodkendelsessystemet, medmindre kommunerne kan kræve en konsulenterklæring som betingelse for forhåndsgodkendelsen.

Bestemmelserne i lovforslagets § 1, nr. 2, stk. 4 og 5, bør i så fald affattes således:

»Stk. 4. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter efter forhandling med boligministeren nærmere regler om afgrænsningen af de arbejder, der berettiger til fradrag. Det er alene den faktiske udgift (herunder eventuel udgift til konsulent) inklusive merværdiafgift, der indgår i beregningen af fradraget, jfr. stk. 1.

Stk. 5. Har den skattepligtige tidligere opnået fradrag for udgifter til isolering m. v. i medfør af denne bestemmelse, kan der ikke senere indrømmes den skattepligtige nyt fradrag for isolering m. v.«

Landsforeningen har iøvrigt følgende detaljbemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser:

Til § 15 K, stk. 1: Det fremgår ingen steder, om bopælskravet på ejendommen for